

בראשית לה כב. וַיְהִי בְשָׁכְנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּלְךָ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלֵהָ פִילֶגֶשׁ אִבִּיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר.

בראשית מט ג – ד רְאוּבֵן בְּכָרִי אַתָּה פָּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יָתֵר שְׂאֵת וַיָּתֵר עָזוֹ. פָּחִז כַּמִּים אֵל תוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכַּבִּי אִבִּיךָ אֲזִי חִלַּלְתָּ יְצוּעֵי עֲלֶיךָ.

דברי הימים א ה א-ב ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתניחש לבכרה. כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף.

בראשית לז יט. וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הֲיֵנָה בַעַל הַקְּלָמוֹת הַלְזָה בָּא. כ. וַעֲתָה לָכֹו וְנִהְרָגְהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאָמְרָנוּ חַיָּה רָעָה אֶכְלָתָהּ וְנִרְאָה מַה יְהִי קְלָמָתוֹ. כא. וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנָו נַפְשׁ. כב. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר וַיֵּד אֵל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ לְמַעַן הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ אֶל אָבִיו... כג. וַיִּשְׁבֹּב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהֵנָּה אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו. ד. וַיִּשְׁבֹּב אֶל אָחִיו וַיֹּאמֶר הִיָּלֵד אֵינָנו וְאֵנִי אָנָּה אֵנִי בָּא.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נה עמוד ב

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר ראובן חטא - אינו אלא טועה, שנאמר ויהיו בני יעקב שנים עשר מלמד שכולן שקולים כאחת. אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו - מלמד שבלבל מצעו של אביו, ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה. תניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר: מוצל אותו צדיק מאותו עון, ולא בא מעשה זה לידו. אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבל ולומר ארור שכב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידו? אלא מה אני מקיים וישכב את בלהה פילגש אביו - עלבון אמו תבע. אמר: אם אחות אמי היתה צרה לאמי, שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי? עמד ובלבל את מצעה. אחרים אומרים: שתי מצעות בבלבל, אחת של שכינה ואחת של אביו. והיינו דכתיב אז חללת יצועי עלה (אל תקרי יצועי אלא יצועי). כתנאי, פחז כמים אל תותר רבי אלעזר אומר: פזתה חבתה זלתה. רבי יהושע אומר: פסעתה על דת, חטאת, זנית. רבן גמליאל אומר: פיללתה, חלתה, זרחה תפלתך. אמר רבן גמליאל: עדיין צריכין אנו למודעי; רבי אלעזר המודעי אומר: הפוך את התיבה ודורשה: זעזעתה, הרתעתה, פרחתה חטא ממך. רבא אמר, ואמרי לה רבי ירמיה בר אבא: זכרת עונשו של דבר, חלית עצמך חולי גדול, פירשת מלחטוא.

ט. וְלִקְחָתָּ אֶת שְׁתֵּי אֲבָנֵי שֹׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. י. שִׁשָּׁה מִשְׁמַתָּם עַל הָאָבִן הָאֶחָת וְאֶת שְׁמוֹת הַשְּׁשָׁה הַנּוֹתָרִים עַל הָאָבִן הַשְּׁנִית כְּתוּלְדָתָם... כא. וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל וְשְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל שְׁמַתָּם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשָׁנֵי עָשָׂר שָׁבֹט... כב. וְנִשְׂא אֶהָרֹן

אֵת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹזֶן הַמִּשְׁפָּט עַל לְבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזַכְרוֹן לְפָנַי ה' תְּמִיד

דברי הימים א ה. ג. בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֵרוֹן וְכַרְמִי
בראשית לה כג. בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁבֶר וַזְּבִלֹן
שמות א א. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ ב. רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי
וַיהוּדָה
שמות ו יד. אֵלֶּה רְאִשֵׁי בֵּית-אֲבֹתֶם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל
במדבר א כ. וַיְהִי בְּנֵי-רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפְּחֹתֶם לְבֵית אֲבֹתֶם
במדבר יג ג. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאֲרָן עַל-פִּי יְהוָה כָּלֶם אַנְשֵׁים רְאִשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה ד. וְאֵלֶּה
שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זְכוּר
במדבר כו ה. רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹלִי

פני יהושע מסכת בבא קמא דף צב עמוד א

בגמרא מי גרם לראובן שיודה יהודה כו'. ופי' רש"י בשם מדרש אגדה כיון שהודה יהודה ואמר צדקה ממני עמד ראובן ואמר אני בבלתי יצועי אבי עכ"ל. ויש ליישב לפי הפשט ששניהם מענין אחד הם, וידוע מאמר רבותינו שבלהה היתה רק פלגש יעקב בלא כתובה וקדושין, וא"כ עיקר החטא של ראובן היה שנשא מפותת אביו ולפי דברי חז"ל [יבמות צ"ז ע"א] אין בזה איסור דדרך לקוחין דוקא אסרה תורה, ועל זה הענין היה ג"כ מעשה יהודה ותמר שלא נאסרה משום כלתו לפי שמיאנה בער ואונן כדאייתא בסוטה [דף י' ע"א] שאמרה קטנה אני וכפרש"י שם, וידוע דהא דממאנת מותרת בקרובים היינו משום שעוקרת הקדושין.

בראשית מב לז. וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל-אֲבִיו לֹא־אָבִיו לֹא־אָבִיו לֹא־אָבִיו אֲבִיךָ תִּנְהַ אֲתוֹ עַל-יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ.

בראשית כז לה. וַיֹּאמֶר בָּא אֲחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרִכְתְּךָ לוֹ. וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְעֻמִּים אֶת-בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בְּרִכְתְּךָ

בראשית כט כד. וַיְהִי בְעָרְבַּ וַיִּקַּח אֶת-לֵאָה בִּתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ... כה. וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה-הוּא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לֵבָן מַה-זֹּאת עָשִׂיתְ לִי הֲלֹא בְרַחֵל עֵבֶדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתְנִי כו. וַיֹּאמֶר לֵבָן לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוָמֵנוּ לְתֵת הַצְעִירָה לְפָנֵי הַבְּכִירָה:

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קכג עמוד א

ועיני לאה רכות, מאי רכות? ... רב אמר: לעולם רכות ממש, ולא גנאי הוא לה אלא שבח הוא לה, שהיתה שומעת על פרשת דרכים בני אדם שהיו אומרים: שני בנים יש לה לרבקה, שתי בנות יש לו ללבן, גדולה לגדול וקטנה לקטן, והיתה יושבת על פרשת דרכים ומשאלת: גדול מה מעשיו? איש רע הוא מלסטם בריות, קטן מה מעשיו? איש תם יושב אוהלים, והיתה בוכה עד שנשחך ריסי עיניה.